မြွေပွေးမ

'သံလုံး'ဆိုသည့်အမည်ကိုကြားလိုက်ရသောအခါ ဟိုးတချိန်က..အကြောင်းဖော်ပြရပြန်တော့ တကယ့်ကျောင်းတော်ကရန်စပဲ ဟုသိလိုက်ရသည်။
လက်ဝှေ့လောကဆိုတာက...အခုတလောလေးမှ 'မြွေပွေးမ'တို့ ရွာနီးချုပ်စပ်မှာ ခေတ်စားလာသော လေးကောင်ရှင်ဝိုင်းနှင့်အတူ ရောပြွန်းပေါ်ပေါက်လာသော လူလူချင်းစည်းဝိုင်းပြီး အခွပ်ခိုင်းတဲ့
လောင်းကစားလေးပါ။လောင်းကစားကြေးဆိုတာကလည်း မြို့ပေါ်က အနီကောင်တွေလို သိန်းချီကစားကြတာလည်း မဟုတ်ဖူး..ဝါသနာရှင် တောင်သူတောင်သားတွေ စုပေါင်းလောင်းမှ တစ်သောင်းဝန်းကျင်။
သို့သော်...အခု မြွေပွေးမ အမည်ခံ မတင်အေး တို့ ရိုက်စားလုပ်မည့်ပွဲကတော့ ..သိန်းနားကပ်နိုင်၏။
မတင်အေးကိုယ်တိုင်ကိုက လက်ဝှေ့ပွဲကြီးတွေ အလံလုပွဲတွေမှာ နံမယ်လေးရအောင် သတ်လုံးသတ်ကွက်တွေ အဆန်းတကယ်နဲ့ ပြိုင်ဘက်မိန်းကလေးတွေကို အပြိုင်ထိုးပြခဲ့လို့လဲ ပရိသတ်က 'မြွေပွေးမ' ဆိုရင် လက်ခုပ်သံကတဖြောင်းဖြောင်းဖြစ်နေသော....အချိန်။
'မြွေပွေးမ ဦးစီးကျင်းပသော ရိုးရာလက်ဝှေ့ဗိုလ်လုပွဲ' ဆိုပြီး ...မဲနယ်နှင့်ရေးထားသောပြက္ခဒိန်အဟောင်းစာရွက်တွေဆိုတာလဲ သောက်ရေအိုးစင်တို့ လမ်းဆုံလမ်းခွဇရပ်တို့မှာ ဒလန့်ဖြစ်နေပြီ။
မတင်အေးဆိုသည်က အသက်၂၅ နှစ်လောက်သာရှိသေးတဲ့ တကဲ့ဒေါင်ဒေါင်မြည် မိန်းမ။
သူကလည်း သူ့နယ်မှာတော့ မိန်းမမှန်ရင် ၅မိနစ်နဲ့ အလဲထိုးမယ်ဆိုတဲ့ စိန်ခေါ်ချက်နဲ့ လက်ဝှေ့သရဖူကိုဆောင်းထားသူဖြစ်သည်။ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ဒင်္ကနဲ သူ့ကိုလက်သီးတလုံး ခြေတဖျားထိတာနဲ့ ပြိုင်ဖက်ရဲ့မျက်နှာနဲ့ နားထင်တွေ ထူပူသွားအောင် အတင်းဝင် အတင်းတိုက် အကြမ်းပတမ်း နဲ့ ကောင်မ။
တကယ့်မြွေပွေး... ဆတ်ကနဲထိတာနဲ့ ပေါက်ပြီးသားဖြစ်နေသည့် မြွေပွေးမ။
အခုတပေါင်းလပြည့်နေ့ စိန်ရောင်ချယ်ဘုရားပွဲတော်မှာ အထူးပွဲအဖြစ် ကြာကန်က ငဖြူလေး ဆိုသောလက်ဝှေ့ကျော်နှင့် ဒီးဒူးကုန်းရွာသား သံလုံး တို့ပွဲကို မြွေပွေးမ စီစဉ်လိုက်ခြင်းက ပွဲကိုလုပ်ရှားစေခဲ့သည်။
ငဖြူလေးက ကရင် သတ်လုံးသတ်ကွက် သေသပ်ပိရိပြီး ပြိုက်ဖက်များကို သွေးနှင့်လူးစေပြီးမှ ကြိုးဝိုင်းအပြင်ထွက်ခွင့်ပေးလေ့ရှိသူဟု နံမည်ကြီးပြီးသား။
ဒီးဒူးကုန်းရွာသား ဒီလုံးကတော့ မနေ့တနေ့ကမှ ဘွားကနဲပေါ်လာသော လူသစ်တန်း ခပ်ထက်ထက်ထဲကလူသစ်သမား တဦး။
သံလုံးကို လက်ဝှေ့သမားအဖြစ် မြွေပွေးမ ကြားသိလိုက်ကထဲက စိတ်ဝင်စားသွားသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သံလုံး ...သာဂိ နှင့် မတင်အေး ဆိုသော သူငယ်ချင်းသုံးယောက်က ရွာဦးကျောင်းနေစဉ်က အဘ သူတော် ထံတွင် လက်ဝှေ့များအတူ သင်ကြားခဲ့ဖူးသည်။သာဂိက မဟုတ်မခံချင်စိတ်နှင့်ထက်သလောက် သံလုံးက ပျော့စိစိနှင့်မို့ မတင်အေးက သံလုံးကို ရေမြွေဟု ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ ဖူးသည်။
သာဂိ ရော..မတင်အေးရော..တကယ့်လက်ဝှေ့ဝိုင်းတွေ အလံလုပွဲတွေ အကြိမ်ကြိမ်တက်ထိုးခဲ့သော်လည်းသံလုံးက ရွာမှာဘဲ နေခဲ့သည်။
မတင်အေး၏ ချိုမြရွှန်းလဲ့သော တောသူပုံကြမ်းအလှလေးကို လယ်တောမှာပင် ရှင်သန်သော မိုးကြိုပန်းလေးနယ်တင့်တယ်စေချင်ခဲ့သည်။ထိုစဉ်က သံလုံးက ၁၈နှစ်...မတင်အေးက ၁၆ နှစ်..
'တင်အေး ရယ်...နင်နဲ့ လက်ဝှေ့က မလိုက်ပါဘူး ဟာ'
'ဘာလို့တုံး ဟဲ့...မိန်းကလေး လက်ဝှေ့ထိုးတာများ အဆန်းလုပ်လို့'
'နင့်အလှက ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်လေး ဟ..အဟင်း ...သာဂိပြောသလို..ဖူးခါစ စပယ်ငုံလေး'
'မသာ...ချွဲထိချွဲပတ်နဲ့..သွား..လာမပြော နဲ့'
စင်စစ်မိတင်အေး ရင်ဝယ်လှုပ်ရှားနွေးထွေးစေသော စကားလုံးဟု ထိုစဉ်က ကြိတ်ပြီးကြည်နူးမိခဲ့၏။ သို့သော်သံလုံးက အဝင်မတတ်..
ကာလံ ဒေသံကိုမကြည့် ဖွတ် မိတင်အေးကို ရီးစားစကားပြောသည်။

မိတင်အေး ရှက်စိတ်နှင့် ဒေါသလေး တော့ဖြစ်သည်။
'နင်..နောက်တခါ..ဒီစကားပြောရင် ပါးကျိုးမယ် မှတ်'
သာယာနာပျော်ဘွယ် မိတင်အေးထံမှ ခွန်းတုံ့ပြန်က သံလုံးရင်ကို မီးစနှင့်ထိုးလိုက်သလို ခံစားရသည်။
မိတင်အေး၏ မဲမှောင်ထူထဲသော မျက်ခုံးတန်းလေးတွေနှင့် သဘာဝ နီစွေးစွေး နှုတ်ခမ်းပါးလေးများကို
စိတ်ကူးရင်ရင်း ချစ်ဗိမ္မာန်ကြီးကို
တည်ဆောက်ခဲ့သမျှ တချက်ထဲနှင့် ပြိုလဲပျက်စီးသွားခဲ့လေသည်။မိတင်အေးရှိရာ ဒေသကိုရှောင်သည်။ မိတင်အေး
အကြောင်း ဝိုင်းဖွဲ့ပြောနေ သော ကာလသား အုပ်စုထဲမှလည်း သံလုံး ဖယ်ကျဉ် ထွက်သွားတတ်သည်။
ဖြစ်ချင်တော့ သူတို့ကိုလက်ဖွဲ့သင်ပေးခဲ့သော အဘသူတော်၏ ဈာပန တွင်ပြန်ဆုံမိကြသည်။သာဂိက
ကမကထလူကြီး လုပ်ဆောင်ရှက်သည်။
မိတင်အေးကလည်း ဆရာရင်းသမားရင်းမို့ ဖါးဖါးနှင့် ချွေးကလေးစိုအောင် လှုပ်ရှားရင်း သာဂိနှင့် တတွဲတွဲ
ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
အစကထဲက အသဲကွဲထားသော သံလုံးခမျာ သာဂိနှင့် မိတင်အေးကို ခပ်ဝေးဝေးမှ ကြည့်ရင်း ဘာဆိုဘာမ
လုပ်ကိုင်ချင်စိတ်မရှိပဲ ချောင်ကပ် နေခဲ့သည်။
'ဟဲ့ သံလုံး အလုပ်လေး ဘာလေးလဲလုပ်အုံး ...အလကား နေ ကျောင်းထိုင်မှီပြီး ဘိန်းငိုက်မနေနဲ့'
သံလုံး အနာကို ဒုတ်နှင့်ရိုက်ခံရလိုက်သလို နင့်ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။မျက်နှာတွင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းချင်းနှင့်အတူ
ရှက်ရွံ့နာကြည်း ချင်းတို့လဲ ရောထွေးသွားတော့သည်။
သံလုံးဤမျှခံစားလိုက်ရသည်က သံလုံးဖခင် ဦးရွှေကျော်မှာ ဘိန်းစားကြီးတဦးအဖြစ် တရပ်လုံးတရွာလုံးက
သိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။
'ငါ ဘိန်းငိုက်နေတာမဟုတ်ဘူး မိတင်အေး ...နင်တို့အတွဲ တက်ညီလက်ညီလုပ်နေတာ သဘောကျလို့ ကြည့်နေတာ'
သံလုံးက အခြားသော ကာလသားများ ရှေ့တွင် သာဂိနှင့်မိတင်အေးကို ရိုးစွတ်ပြောလိုက်သည်။
မို့ဖေါင်းသော မိတင်အေးမျက်နှာကလေး ရဲ ကနဲ ဖြစ်သွား၏။စူးရဲသော မျက်ဝန်းလေးတွေ မီးတောက်သွားသည်။
'ဖြန်း' ကနဲအသံကြားမှ မိမိပါးတဖက် ပူသွားသည်ကို သိလိုက်သောသံလုံး ဒိုင်း ကနဲ ကျောင်းတိုင်ကို
လက်သီးနှင့်ထိုးရင်း မိတင်အေး ပုခုန်းစွန်းကို ပြုတ်တူနှင့် ညှပ်လိုက်သလို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ညာလက်သီးက
ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားပြီးဖြစ်၏။
'ဟေ့ ကောင် အချင်းချင်းတွေ'
သာဂိ အပြေးရောက်လာပြီး အော်ဟစ်သတိပေးမှ သံလုံးသတိပြန်ဝင်လာသည်။ အလုပ်အကိုင် ရောက်ရှိနေသော
တရွာလုံးရှိ ကာလသားသမီးတွေ ပါးစပ်၌ သံလုံးပါးရိုက်ခံရသော သတင်းက တောမီးထက်လျှင်မြန်စွာ
ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။
သူတို့အချင်းချင်းစကားပြောမတဲ့လျှင် မိန်းကလေးတွေက 'ငါ့လက်က မိတင်အေးထက် မြန်တယ်နော်'
ဟုပြောတတ်ကြသလို ကာလသားများကလည်း 'ငါ့ကိုတော့ သံလုံးလို့မထင်နဲ့နော်..ငြိမ်ခံနေမှာမှုတ်ဖူး'
စသဖြင့်ရယ်ပွဲဖွဲ့စကားမျိုးတွေ ပြောစမှုတ်ပြုကြသည်။
သံလုံး မိတင်အေးကို စိတ်အနာကြီးနာခဲ့သည်။
အခုလို ၁၀နှစ်ကျော်ပြီဆိုတော့လဲ ခလေးဘဝအဖြစ်တွေဟာ ရင်နွေးစရာအဖြစ်သာကျန်ခဲ့ရသည်။ မိတင်အေးကတော့
ဝါသနာကြီးစွာ တရားမဝင်သော လက်ဖွဲ့ပွဲတွေကို ကွင်းကြိုကွင်းကြား ဘုရားအိုကျောင်းပျက်ကြား တွေ့၌ထိုးရင်း
မြိုးမြိုးမျက်မျက်လေးရကာ ကြာလာတော့ မိမိကိုယ်တိုင်မထိုးတော့ဘဲ ကြားပွဲကလေးများ၌ လူလုံးပြလျှက်
ရိုက်စားဂွင်တွေ ထွင်တတ်လာတော့သည်။
မြွေပွေးမ လောင်းကြေးများလာလျှင် ရှုံးပြီ ဆိုသော ခပ်သဲ့သဲ့သတင်းက သူ့ထံသို့ပင် ပဲ့တင့်ထပ်လာပြီမို့
ကိုယ့်အကျင့်ကို သိလာသော ပရိသတ်အား ၃၊၄ ပွဲထက်ပိုပြီးမချူနိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ကိုစိန်ထူးသော
လက်ဖွဲ့ပွဲစားအကြံပေးချက်အရ ဒီးဒုန်းကုန်းရွာသား သံလုံးနှင့် ငဖြူလေးကို တွဲပြီးပွဲထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြာကန်ငဖြူလေးက မြွေပွေးမ လက်သပ်မွေးထားသော ကြေးစား လက်ဝှေ့သမား ၊ သံလုံးက တသက်လုံး လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းထဲမပါဘဲ ခုတလောမ အလံလုပွဲတွေကြားပွဲတွေမှာ နံမယ်ကြီးလာသည်မို့ မိတင်အေးက ကိုစိန်ထူးအကြံပေးချက်ကို လက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ကိုစိန်ထူး သွားညှိကြည့်လေ'

'သွားပြီးပြီ..ငဖြူလေးနဲ့ ထိုးဖို့ရယ် ၊ သုံးပုံတပုံ လက်ဝှေ့ကြေးပေးဖို့ရယ် သဘောတူတယ်...ဒါပေမဲ့ အရှုံးပေးပြီး တော့ မထိုးဘူးလို့ပြောတယ်'

'ရှင်က ကြေးမဖြတ်ဘူးလား'

'တသောင်း အထိ လက်မခံဘူးဗျ'

'ဒါဖြင့် ကျမသွားတွေ့မယ်'

သည့်နှယ် အချိတ်အဆက်ပြုရန်။

သံလုံး ဆိုတဲ့ နံမယ်ကြား ကထဲက အကြောင်းဖေါ်ရလျှင် ဘောင်းတော်လုံခတဲ့ ကျောင်းတော်က ရန်စ တော့ ပြန်ဆုံပြီ ဟုဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တောအခေါ် မယ်သီလရင် ဆံပင်နှင့် တီရှပ်ဝတ်ခါ ပိုးပျော့ထမီလေးဝတ်ထားသော မြွေပွေးမသည် ဟိုးငယ်စဉ်ကထက် ဖွံ့ထွားနေသည်။

နုနယ် သော မျက်နှာလုလုလေးတွင် မာန်မာန အလွှာပါးပါးလေးကိုသာခွါချလိုက်လျှင် စွဲမက်ဖွယ် မိန်းကလေးတယောက်ဖြစ်သည်မှာ အမှန်ပင်။

သေးကျဉ်သော ခါးလေးက သီးညှာလေးကဲ့သို့ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ နိုင်လှသည်။ ထွားကြိုင်းသော တင်ပါးကြီးတွေက အညှာမကိုင်ပြီး ခါရမ်းလိုက်သလိုလှုပ်ရမ်း သွက်သွက်ခါနေတတ်၏။ ခြေတလှမ်း လှမ်းလေတိုင်း တင်သားစိုင်ကြီးများက လေအဝှေ့မှာ လှုပ်ရမ်းသွက်ခါသော သီးမှည့် အိအိကြီးတွေနှယ် အရှိန်မသေ တတ်။ ခပ်တိုတို ဝတ်ထားသော ထမီအောက်မှ သလုံးသား တစ်တစ်တို့က ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်စရာ ဖွေးဥလုံးတစ်နေကြသည်။ အားကစား လေ့ကျင့်ခန်းတွေနှင့် စဉ်ဆက်မပြတ်နပမ်းလုံးနေသူမို့ အချိုးအဆစ်တွေက လက်ရာ မြောက်သော ပန်းပုဆရာ၏ ပန်းပုရုပ်ထုတခုလိုပင် ကြွရွတစ်နေကြသည်။

အထူးသဖြင့် လုံးဝန်းတင်းမာနေသော နို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ ရုတ်တရက်သတိထားမိစရာ ပထမဦးဆုံးသော နေရာဘဲဖြစ်သည်။ ကာလသားတို့က မြွေပွေးမ လက်ဝှေ့ရေးပြရင်း နို့နှစ်လုံးကို ခါရမ်းလိုက်ပြီဆိုလျှင် 'ဝေး ဟေး ဟေး ' ဆိုသော အသံသြောကြီးတွေ တခဲနက် ထွက်ပေါ်လာမြဲဖြစ်လေသည်။

မြွေပွေးမ အပြုံးက တကယ့်ကို သန့်စင်သည်။ မိမိကို ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့်လည်း သံလုံးကို ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်သည်။

'ငါကနင်လို့မထင်ဘူး .. တခြားနံမယ်တူလို့ဘဲထင်တာ ဟ.. ပြီးတော့ နင်က ဒီးဒုကုန်းရွာသား ဆိုတော့ ပိုပြီးမထင်တာ'သံလုံးက အခြေအနေကောင်းနေပုံရှိ၏။ ပျဉ်ထောင် ပျဉ်ခင်း သွတ်မိုးနှင့် ...ဧည့်ခန်းတွင်လည်း စားပွဲ ကုလားထိုင်များက ပေါ်လစ်နံ့ပင် မပျောက်သေး..

'ကြာကန် ဆိုတဲ့ရွာက ငါ့ကိုမောင်းထုတ်ခဲ့တာ နင်ဘဲ လေဟာ '

'အံမယ်နော်.... အဲ့လိုမပြောပါနဲ့..ငါက ရက်ရမ်းရမ်းမိတာကို နင်က အနာကြီးလုပ်တာများ'

'တို့ ငယ်ငယ်တုံးက အကြောင်းတွေက ပျော်စရာ မကောင်းပါဘူး ...မပြောဘဲ နေကြရအောင်ပါ'

သံလုံးကရင်းရင်းနှီးနှီးပြောလာသောအခါ မြွေပွေးမ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း အနည်းငယ်ပေါ့ပါးရှင်းလင်းသွားသလိုပင်။

'နင် ဘယ်သူနဲ့နေလဲ'

'ကောင်လေးတယောက်တော့ရှိတယ်လေ..ပညာသင်လေးဘဲ ဆိုပါတော့....အခုလို ထမင်းချက်ပြီးချိန်ဆို ရွာထဲပြန်သွားတယ်'

'အ ဟင်း ဘာလို့ မိန်းမ မယူသေးတာလဲ'

'နာလို့ မိန်းမတွေကို စိတ်နာလို့'

သံလုံးက မေးရိုးထောင်အောင် အံတင်းပြီးပြောကာ စားပွဲကို လက်နှင့်ပုတ်ပြီး ရယ်သည်။
တကယ်တော့ သံလုံးနှင့် မြွေပွေးမတို့ ငယ်ဘဝသည် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးသားဖြစ်သည်။ အပျိုဘော် လူပျိုဘော်
ဝင်စအရွယ်က နပမ်းလုံးကစားရင်းတယောက် ပေါင်ကြား တယောက်နိုက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ကစားခဲ့ဘူးသည်။
နွေးထွေးသော မိတင်အေး၏ ဖေါင်းဖေါင်း ခုံးခုံးလေးကို ကိုင်မိပြီး သံလုံး ခါတ်လိုက်သလို
ဖိန်းဖိန်း ရှိန်းရှိန်းကြီးဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်။ မိတင်အေးကလည်း သံလုံး၏ ငလိမ်ပျော့ ဟာကြီးကို လက်ဖဝါးလေးနှင့်
ဆုပ်ရင်း သေသေချာချာ ကိုင်စမ်းဖူးခဲ့ရာသံလုံးအပေါ် စိတ်ကလေး သရိုးသရီဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။
'ငါ့ကြောင့်နင်နံမယ်ပျက်တာကို ပြောတာလား'
'ဒါကိုဝင်နွှကြွေးလို့ဘဲ သဘောထားတာပါ'
'ဒါဖြင့် ဘာလို့စိတ်နာရတာလဲ'
'အဲ့လိုပေါ့ဟာ..အချစ်ကိုတန်ဖိုးမထားဘဲကပျက်ကချော်အလုပ်ခံရတော့ခံပြင်းမိခဲ့တာပါ'
ပြောခဲ့သလိုဘဲ ဒင်းက ကျောင်းတော်က ရန်စကို အစဖေါ်လေသည်။ မြွေပွေးမ ပေါင်ပေါ်တင်ထားသော
ပိုက်ဆံအိတ်ထူထူကိုစားပွဲပေါ်တင်ရင်းကုလားထိုင်ကျောမှီကိုပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်။နို့ကြီးနှစ်လုံးကသိသိသာသာလှုပ်ရ
မ်းသွားသည်။ သံလုံးမျက်စိကငါးပွက်ရာကိုဆတ်ကနဲလှမ်းကြည့်သောတံငါမျက်လုံးလိုစူးကနဲလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
သံလုံးအကြည့်ကိုသတိထားမိသောမြွေပွေးမရင်ထဲလိုက်ကနဲပူဆင်းသွားပြီးရင်လေးတုန်သွားရသည်။
'ဘာမှ မစဉ်းစားတတ်သေးတဲ့ အရွယ်တွေကိုး ဟဲ့..နင်တကယ်ချစ်တာလဲ ငါသိပါ့မလား..ဟို သာဂိဆိုတဲ့အကောင်နဲ့
နင်ကရိုးစွပ်တော့ ငါလဲရှက်တာပေါ့'
ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်က ပြဿနာကို ရှင်းလင်းရင်း လာရင်းကိစ္စက မညှိရသေး။
'အခုတော့လဲ တော်ပါပြီဟာ.. မိန်းမ မယူနေလဲ အသက်ရှင်နေတာဘဲ မှတ်ဖူးလား'
သံလုံးက ခနဲ့တဲ့တဲ့စကားလုံးကိုသုံးသည်။ မြွေပွေးမမျက်လုံးလေးတချက်လှန်ကြည့်ပြီးဘာမှမပြောတော
့ဘဲပိုက်ဆံအိတ်ကိုစားပွဲပေါ်မှလှမ်းယူပြီး ဇစ်ကိုဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ အိတ်ထဲမှ နှစ်သောင်းအုပ် နှစ်အုပ်ကို
စားပွဲပေါ်တင်ပြီးမှ သံလုံးရှေ့ကို တွန်းပို့သည်။
'ကိုစိန်ထူး လာညှိတဲ့ကိစ္စလား..ငါလက်မခံဘူးလေ'
'ဒါက ကိုစိန်ထူးပစ်တဲ့ ကြေးထက်နှစ်ဆလေ'
သံလုံးက နှုတ်ခမ်းကိုစုပြီး မဲ့ပြုံးပြုံးပြသည်။
'ငါ နံမယ်အကျမခံဘူး..ပြီးတော့ ငါကအခုမှ လူသစ်တန်းကဝင်ထိုးတာ ဟာ..ဒါမျိုးမလုပ်ချင်ဘူး'
မြွေပွေးမ မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး သံလုံးမျက်နှာကိုစိုက်စိုက်လေးတချက်ကြည့်သည်။
ဖြေျလေးလက်ရည်ကိုမြွေပွေးမသိသည်။ပူးသတ်တတ်သောအကျင့်ကသံလုံးကိုအခွင့်အရေးပေးသလိုဖြစ်မည်။
သံလုံးသတ်ကွက်တွေကိုလည်း တဆရာထဲထွက်မို့ သိပြီးသားဖြစ်သည်။ ပူးသတ်ကြစတမ်းဆိုလျှင် ဖြေျလေးကို
သံလုံးခါးချိုးပစ်နိုင်သည်။ ဗလချင်း ထောင်ချင်းကလဲကွာသည်။ဖြေျလေးရှုံးလျှင် မြွေပွေးမအတွက်တစ်သိန်းဆိုသော
ငွေအသပြာနှင့် လွဲနိုင်သည်။လောင်းကြေး ရှစ်ဆယ်ရာနှုန်းက သံလုံးဘက်မှချည်း မဟုတ်ပါလား။
'နင် ဘယ်လောက်အထိလိုချင်လဲပြော'
သံလုံး ခါးကိုဆန့်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်စေ့သို့ယှက်သိုင်းပြီး အကြောဆန့်ပြသည်။ ပြုံးသည်။
ပျင်းတောင်ပျင်းသေး.. ဆိုသည့်သဘော။
'နင် ငွေမလိုချင်ဘူးဆိုပါတော့'
'ငါမှ မပွဲသေးတာ'
'ဒါဖြင့် ဘာလိုချင်လဲ..သံလုံး..ဟင်'
မြွေပွေးမ နားရွက်လေးနီလာသည်။ အလိုမကျသလို အသံကမာကြောလာသည်။ သံလုံးကိုကြည့်သော့
သူ့အကြည့်တွေထဲ၌ မကျေမနပ်အခိုးအငွေ့များနှင့် ဒေါသရောင်လေးတွေ ယှက်သန်းနေ၏။ သံလုံး ' ဟင်း'
ကနဲသက်ပြင်းချပြီး..
'ဘာမှ မလိုချင်ဘူး အနိုင်ဘဲ ထိုးမယ်'

မြွေပွေးမ နထင်တွေပူထူလာသည်။ ကွက်တိ ဝင်ရိုက်ထားသော ပွဲစဉ်ကြီးတခုလုံး
အလွဲလွဲအချော်ချော်သာဖြစ်ခဲ့လျှင်မြွေပွေးမအတွက်နောင် အစဉ်အလာမေးမိုန်စရာရှိသည်။ ဆံပင်တိုတိုလေးတွေကြားမှ
ချွေးဥလေးတွေ စီးလာ၏။ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မလာချင်းကြောင့်လဲ စိတ်အိုက်သလိုဖြစ်လာသည်။
'ငါက နင့်ကိုအရှုံးပေးရမယ်လို့ အမိန့်ပေးနိုင်တဲ့ အနေအထား ရောက်လာခဲ့ရင်ကောဟာ'
'ဘာ..နင်က ငါ့ကိုအမိန့်ပေးနိုင်တဲ့ အနေအထား..ဟလား..ဟိုးဟိုးဟိုး'
သံလုံကကြွက်သားကြီးတွေတစ်ရစ်နေသောသူ့လက်မောင်းကြီးနှစ်ဖက်ကိုကွေးမြှောက်ပြလိုက်၏။
'ငါ ယောကျ်ား..ဘယ်တော့မှ မိန်းမတယောက်ရဲ့အမိန့်ကို မနာခံဘူး အသေမှတ်ထား'
မဲ့မဲ့ရွဲ့ရွဲ့ကြီးပြောလိုက်သော သံလုံးစကားသံများက မြွေပွေးမကို အကြောတွေတင်းသွားစေသည်။
ထူထဲသောမျက်ခုံးတန်းလေးနှစ်ဖက်ထွေးကုပ်သွားစေသည်။
သံလုံး၏အိမ်အနေထားက ရွာနှင့်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှိသည်။ အိမ်နှင့်ရွာတံခါးကြား သမဝါယမဆိုင်
အဟောင်းခြံကျယ်ကြီးကစည်းရိုးအလုံပိတ်နှင့်ခြားထားသေးသည်။ မြွေပွေးမ ယုံကြည်ချက်အပြည့်ဖြင့်
သံလုံးကိုယ်သူယ်ချင်းဟု အပိုင်တွက်ခဲ့သမျှသဲထဲရေသွန်ဖြစ်ပြီမို့ဒေါသစိတ်နှင့်တဒိန်းဒိန်းရင်တွေခုန်လာသည်။
ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးထဲမှ မိန်းကကိုင်လက်ကိုင်ပုဝါလေးကိုထုတ်ယူကာ ချွေးဥလာသောနှုတ်ခမ်းအပေါ်လေးကို
တို့ကာတို့ကာသုတ်လိုက်သည်။
'လေးသောင်း ဆိုရင်ကော' 'ဘဲရီးဆောရီးဘဲ..အဟင်းဟင်း'
သည်ကြေးကတော့ မြွေပွေးမအတွက်ခရီးဆုံး စွန့်စားပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကိုပင်သူက လက်မခံသေး။ သံလုံးဆီမှ
အရှုံးကစားပါ့မယ်ဆိုသောစကားကိုရပါမှ မြွေပွေးမအသက်ရှုချောင်လေမည်။
တနည်း...သံလုံးရှုံးအောင် မည်သို့အကွက်ဆင်ဝင်ရိုက်ရမည်ကိုလည်း စဉ်းစားရပြန်သည်။ ငဖြူလေးက
လက်ဝှေ့မကစားခင်ကထဲက မိန်းမရှိသည်။ ပွဲရက်နီးလာလျှင် 'မ' နှင့်ကင်းအောင်နေပါရန် ပွဲစားကိုစိန်ထူးက
ငဖြူလေးကိုသတိပေးသံကြားခဲ့ဖူးသည်။
'နင့်စိတ်ဓါတ်ကို တကယ်ချီးကျူးတယ်..တကယ်'
ငွေထုပ်ကို ပိုက်ဆံအိတ်ထဲပြန်ထည့်ရင်း အပြင်ဘန်း ဟန်ဆောင်ကာ ငြိမ်သက်အေးဆေးစွာပြောလိုက်သော
မြွေပွေးမရင်ထဲ လှိုင်းတွေထန်လာသည်။ သံလုံးက တည်ကြည်စွာ သက်ပြင်းတချက်ဆွဲလိုက်ကာ ...
'ထမင်းစားသွားမလား..ငါပြင်လိုက်မယ်'
'အမယ်..ငါမိန်းကလေးပဲ..ငါ့ဖာသာပြင်စားပါ့မယ်'
'ဟာ မဟုတ်တာ..ထိုင်နေစမ်းပါ'
'ဟေ အေး..ငါလဲလိုက်မယ်'
လာရင်းညှိလိုသော ကိစ္စအဆုံးသတ်ပြီးပြီ ဆိုသောသဘော..နှစ်ဦးဆုံးဖြတ်ပြီးဟန်နှင့် ထမင်းစားရန်ပြင်ကြသည်။
တားမရသောမိတင်အေးကသံလုံး၏ကြွက်သားအထစ်ထစ်ထနေသောလက်မောင်းလုံးကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်တရင်းတ
နီးကိုင်ပြီးမီးဖိုချောင်ထဲလိုက်လာသည်။
'နေကဲပါဆို နင်ကလဲ' 'ရပါတယ်ဟာ တစိမ်းတွေမှ မဟုတ်တာ'
ထမင်းပြင်နေစဉ် မိတင်အေးက သံလုံးရင်အုပ်ကြီးတွေနှင့် သူမနို့အုံကြီးတွေ အိကနဲတွန်းတိုး၏။ 'ဟ မတော်လို့နော်
မိတင်အေး'
'ရ ပါတယ်ဟာ' အပြုံဖျန်းလေး ရှက်သွေးဖြာသလို ခေါင်းလေးငုံ့ကာ ကတုံကရီလေးပြောပြီး ဟင်းပန်းကန်ကို
စားပွဲပေါ်ကုန်းတင်ချလိုက်သည်။
မိတင်အေးတင်ပါးအိအိကြီးတွေကို နောက်မှခိုးကြည့်နေသော သံလုံးရင်တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာသည်။
ဖေါက်ပြန်လွယ်သော ပုရိသယောကျ်ားတို့ထုံးစံအတိုင်း ပုဆိုးအောက်မှ ထောင်ထလာသော အတံကြီးကြောင့်လည်း
မလုံမလဲဖြစ်ရလေသည်။ ငယ်စဉ်က မိတင်အေး တင်ပြားပြားလုံးကျစ်ကျစ်ဘဝထဲက အသဲနှစ်လုံးမှာ စွဲခဲ့ရသူမို့
တခဏအတွင်းဂုတ်နှိမ်ချိုးဖဲ့ထားရသောအချစ်ဟောင်းသည်အကြောင်းပြဖီဆန်လာလေသည်။

'ဟဲ့..လာလာ ပြင်ပြီးပြီဟာကို'
မိတင်အေးက အိမ်သူသက်ထား ဇနီးမယားတဦးအသံမျိုးနှင့် မျက်စောင်းနွဲ့နွဲ့လေးထိုးကာ ခေါ်သည်။ သံလုံးရင်ထဲ
ကြေနပ်ကြည်နူးသလိုခံစားရသည်။
'အဟဲ..အဲ့လိုအမြဲ ခူးခပ်ကျွေးမွေးမဲ့လူရှိရင် အဟန်သား'
'မိန်းမတော့ မယူပဲနဲ့' မိတင်အေး လက်ဆေးဇလုံကို ရှေ့သို့ချပေးရင်း ခပ်ငေါ့ငေါ့လေး မျက်နှာကို ရှုံ့ပြီးပြောသည်။
'ဟင်း ဟင်း နင်ကလဲ ကြိုက်မဲ့သူမှ မရှိတာ'
'အမလေးဟယ် နင်ကလဲ ...နင့်လိုဗလမျိုးနဲ့ ..အားကိုးချင်တဲ့မိန်းမတွေ တစ်ပုံကြီးနေမှာပါ..နင့်ကမှ သတ္တိမှမရှိတာ'
'လန့်နေတာ ဟ ..နင့်ကိုပြောတုန်းက ပါးရိုက်ခံရတာ' 'လာပြန်ပြီ..အဲ့တာ..ယယ်ငယ်တုံးကမို့ပါ ဆို'
'ဒါဖြင့် အခုဆိုရင်ကောဟာ..ဟဲဟဲ'
'သွား..မသိဘူး' မိတင်အေး လက်ဆေးပြီး ထမင်းစ စား၏။ သံလုံးက ပန်းကန်ထဲမှ ဟင်းတတုံးကို
မိတင်အေးပန်းကန်ထဲသို့ လောကွတ်လုပ်ကာထည့်ပေးလိုက်သည်။
'အို..သူကတော့ အရင်မစားပဲနဲ့..ရော့..ဦးချပြီးမှ စားမယ်..ရော့..ကဲ' သူကတော့ဆိုတဲ့ စကားလေးတလုံးက
သံလုံးရင်ကို ဒိတ်ကနဲ တုန်ခါစေသည်။ 'ဦးချပြီးမှစားမယ်' ဆိုသောစကားအနက်က မိမိကပဲ မိတင်အေးရဲ့
အိမ်ဦးနတ်လိုလို.. 'ငါက အိမ်ဦးနတ်မို့လား' 'သွား..မသိဖူး..ရှာမရှေနဲ့..စားမှာဖြင့်စား'
မယ်သီလရင်ဆံပင်လေးနှင့် ခလေးဆန်ဆန်ပြောလိုက်သော မိတင်အေးမျက်နှာလေးက ပကတိချာတိတ်မလေးနှယ်
ပျို့မြစ်နုနယ်နေ၏။
'မိတင်အေး' သံလုံးအသံက ခြောက်တစ်တုံရှိနေ၏။ 'ဟင်..အင်..' 'နင့်ကိုငါ ချစ်တုံးပဲ ဟာ' သံလုံးက
အစ်တစ်တစ်ပြော၏။ 'အို' မိတင်အေး ပါးစပ်နားမှ ထမင်းလုပ်လေး ပြန်ကျသွား၏။
သံလုံးကထမင်းပန်းကန်ကို ဘေးတွန်းပြီး မိတင်အေးနားသို့တိုးလျှက် လက်ဆေးပြီး ပုဝါနှင့်သုတ်လိုက်သည်။
'ဟင်..ထမင်းမစားတော့ဘူးလား' ' ဟင် အင်း..နင်စားတာကိုပဲ ထိုင်ကြည့်ချင်တာ' ဟာ..ဘာမှန်းလဲမသိဘူး'
မိတင်အေး နှုတ်ခမ်းကိုစူပြီး ထမင်းဝိုင်းကို ထရံနားကပ်ကာ အုပ်တောင်းနှင့်အုပ်လိုက်သည်။
'ပြန်တော့မယ်' 'နေပါအုံး ဟာ..ငါ့ရင်ထဲ တမျိုးကြီးမို့ပါ'
'ဟေအေး ဟာ...ငါရှက်တယ်' အသက်၂၀ကျော်ထိ ယောကျ်ားမဆိုနှင့် ကျားရုပ်ကလေးနှင့်ပင် မယဉ်ပါးဖူးသော
မိတင်အေး တကယ်ကိုလည်းရှက်မိရသည်၊ သံလုံး လက်အစုံက မိတင်အေးပုခုံးသားလုံးလုံးလေးနှစ်ဖက်ကို
တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်သောအခါ မိတင်အေး သံလုံး၏ မို့မောက်သော ရင်အုပ်ကြီးကို
ပါးလေးနှင့်ကပ်ခါ မျက်နှာကိုဝှက်ထားလိုက်မိလေသည်။
မိတင်အေး ရင်တွေတဒိတ်းဒိတ်ခုန်ကာ မောလျနေ၏။ ဒုတ်ကနဲ ဒုတ်ကနဲ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်နေသော
သံလုံးရင်ခုန်သံကြီးကိုလည်း အတိုင်းသားကြားနေရသည်။
သံလုံးကလည်း မ နှင့်ပတ်သက်ပြီး အတွေ့အကြုံမရှိ။ မိတင်အေး ဆံပင်တိုတိုလေးတွေကို ရှုက်နမ်းသည်။
မိတင်အေးက မရဲတရဲလေးမော့ကြည့်ပြီး... 'ငါ အရမ်းရှက်တယ် ဟာ..'
'ငါလဲ တမျိုးကြီးဖြစ်နေတယ် မိတင်အေး ရယ်'
'အိမ်ရှေ့ကလူတက်လာရင် ဒုက္ခ'
'ခြံတံခါး ပိတ်ထားပါတယ် ဟ...ဒီဘက်လှည့်ပါအုံး'
'ဘာလုပ်မလို့တုန်း..အာ...နင်ကလဲ' အသာလှည့်လိုက်သော မြွေပွေးမ၏ အပျိုစစ်ပါးပြင်လေးကို
သံလုံးကနှစ်ခေါင်းကြီးဖိခါ နမ်းလိုက်၏။
'ချစ်တယ်နော်' 'မသိဘူး..ငါ့ရင်တွေ တအားမောနေတယ်' မိတင်အေး ခေါ် မြွေပွေးမ မှာ ပြိုင်ဖက်တွေကို
ဆယ်ချီအထိထိုးသတ်ခဲ့ဘူးသော်လည်း တခါမှ ဒီလောက်အမော မဖေါက်ခဲ့ဖူးပေ။ ယခုဟာက ရင်တခုလုံး
ထိန်းမရအောင် သွက်သွက်ခါမောဟိုက်နေရသည်။
သံလုံးလက်ဝါးကြီးတဖက်က မြွေပွေးမ နို့အုံကြီးတစ်လုံးပေါ်မရဲတရဲ ...ကြီးအုပ်လာသည်။ မိတင်အေး
တကိုယ်လုံးအဖျားတက်သလို တဆတ်ဆတ်တုံလာသည်။

'အပြင်မှာကြီး ဟာ' 'အခန်းထဲသွားကြရအောင် နော်' ' ဟင်အင်း ဟင်အင်း ' 'လာပါ..မိတင်အေးရယ်..လာစမ်းပါ'
မိတင်အေး ဆုတ်ဆုတ်ကန်ကန်နှင့် အိပ်ခန်းလေးထဲရောက်သွား၏။ တယောက်အိပ်ကုတင်ဆိုသော်လည်း
ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းနှင့် သေသေသပ်သပ်သန့်ရှင်းသည်။ မွှေ့ယာက ထူထဲပြီးအိစက်နေသည်။
'နင် ဘာလုပ်မလို့လဲ' မိတင်အေး သံလုံးမျက်နှာကို စိုးရွံ့စွာမော့ကြည့်ရင်း ကတုံကရီလေးမေးကာ သံလုံးရင်ခွင်မှ
ရုန်းသည်။
'နင့်ကိုငါယူမယ်..မိတင်အေး..တကယ်ပါ'
'ဟာ ဟင်အင်း နော်..ဟင်အင်း '
'ငါယောကျ်ားပါ..မိတင်အေး..ကတိပေးပါတယ်ဟာ'
'ဟေ အေး...ငါရှက်တယ်..မလုပ်ပါနဲ့ဟာ..'
မိတင်အေး မျက်နှာလေးလွှဲပြီး ရုန်းကန်နေစဉ် သံလုံးလက်တွေက ပိုမိုတင်းကြပ်သွားပြီး မိတင်အေး
တင်ပါးအိအိကြီးကို မချင့်မရဲဆုပ်ညှစ်လိုက်သည်။ 'အာ' ကနဲအော်ရင်း တင်ပါးကိုဆုပ်ညှစ်ထားသော သံလုံးလက်ကို
အတင်းဆွဲယူဖယ်ရှားပြစ်မိသည်။
'ငါ..ငါ မနေနိုင်တော့ဘူး' 'ငါရှက်တယ်ဆို' ' နောက်တော့ ရှိုးသွားမှာပါဟာ...နော်' 'ဟင့် အင်း
ဟင်အင်း..အာ...ကျွတ်..'
ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့တိုးတိုးလေးရေရွတ်ရင်း မိတင်အေး ခေါ် လက်ဝှေ့ကျော်မလေး ကုတင်ပေါ် ပက်လက်ကလေး လဲကျ၏။
သံလုံးက အပေါ်မှ အုပ်ရင်း တက်ခွလိုက်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ချင်းထိကပ် ပွတ်သပ်လိုက်စဉ် နွေးထွေးနူးညံ့သော
ဖိန်းရှိန်းပြင်းပြသော ခံစားမှုများက အသီးသီးလောင်မြိုက် ပူလောင်လာကြသည်။
'ဟာ..သံလုံးကလဲ ..ပြောလို့လဲမရဘူး..ဒုက္ခပဲ' မိတင်အေး ခပ်တိုးတိုးငြီးရင်း မျက်နှာလေးကိုတဖက်စောင်းကာ
လက်ကလေးနှစ်ဖက်က ပေါင်ရင်းခွဆုံလေးကို ခပ်တင်းတင်းလေး အုပ်ကိုင်ထားမိရှာသည်။
ခပ်တိုတိုဝတ်ထားသောထမီက မည်သို့မျှမလုပ်ရသေးခင်မှာပင် ဒူးဆစ်အထက်နားသို့
လန်တက်နေချေပြီ..သံလုံးနှာခေါင်းမှ ပြင်းပြပူလောင်သော လေပူကြီးများ တရှူးရှူးမှုတ်ထုတ်နေ၏။
ခပ်စောင်းစောင်း ငဲ့စောင်းထားသော မြွေပွေးမနှုတ်ခမ်းလေးက တဆပ်ဆပ်တုန်နေသည်။
မို့ဖေါင်းသောပါးပြင်လေးကို ခပ်ဖွဖွနမ်းရင်း သင်းကြိုင်ချိုမြသော မြွေပွေးမနှုတ်ခမ်းနီရနံ့လေးက သူ့အာရုံကို
ဆွဲဆောင်လိုက်သည်မို့ မျက်နှာလေးကို အသာအယာဆွဲလှည့်လိုက်သည်။
မြွေပွေးမက မျက်လုံးစင်းစင်းလေးကို မေးဖွင့်ကြည့်လိုက်စဉ် နွေးကနဲ အထိအတွေ့နှင့်အတူ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခု
ပူးကပ်သွားလေသည်။
'အွန်း..အွန်း..ဟွန်း..အွန်း'
ပေါင်လုံးကို အုပ်ထားသော လက်ကလေးနှစ်ဖက်က သံလုံးဗိုက်နှင့်သူမဗိုက်သားနှစ်ခုကြား ခပ်ကြပ်ကြပ်ညှပ်သွား၍
အားစိုက်ဆွဲယူပြီးမှ သံလုံးရင်ဘတ်ကြီးကို တွန်းမတင်လိုက်သည်။လုပ်လိုက်ခါမှ အကာအကွယ်မဲ့သွားသော
ပေါင်ကြားထဲသို့ မာတောင်ပူနွေးသော တန်ကြီးက အတားအဆီးမရှိ တိုးဝင်သွားသည်။မြွေပွေးမ လန့်ပြီး
ကြီးမားသောပေါင်တန်ကြီးနှစ်လုံးဖြင့် ဖိညှပ်ထားလိုက်မိသည်။ နှုတ်ခမ်းချင်းအတွေ့က နှစ်ယောက်စလုံး၏
အသွေးအသားများကို အံ့သြဘွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဆူပွက်လာစေသည်။
တခါမှမခံစားဖူးသော အရသာ၏ပြင်းပြစူးရှသော အာရုံများက လက်ဝှေ့ကျော်နှစ်ယောက်၏ အသွေးအသားကို
ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားမှုကိုဖြစ်စေသည်။ သံလုံး၏ တန်ကြီးမှာ ထမီနှင့်ပုဆိုးထပ်ကြားကို အတင်းတွန်းထိုးကာ
အနံ့ရသော အမဲလိုက်ခွေးကြီး တကောင်လိုပင် မြွေပွေးမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးရှိရာသို့ ဖွတ်တိုး တိုးဝင်နေသည်။
ပေါင်တန်နှစ်လုံးဖြင့် ညှပ်ထားသည့် အရသာကပင် သူ့အဖို့ စောက်ဖုတ် နေရသလိုအရသာရှိလှသည်။ ပုဆိုးကို
ဆွဲတင်ပြီး ထမီစကို အသာ အထက်သို့ဆွဲလှန်လိုက်သောအခါ မြွေပွေးမတကိုယ်လုံး သိသိသာသာ ထင်ရှားစွာ
တုံခါနေ၏။
'ဟင် အင်း ဟင် အင်း ' ဟူသော အဖျားတက်သလို အသံတိုးတိုးလေးကလည်း လည်ချောင်းထဲမှ
တုံခါထွက်လာသည်။

ပူပူနွေးနွေးပေါင်သားနှစ်ဖက်ကြားသို့ တန်ကြီးဝင်နေသည်ကိုပင် သံလုံးက စောက်ဖုတ်ထဲဝင်နေသည်ဟု
အထင်ရောက်နေသည်လားမသိ ..ဂမူးရှူထိုးဖြင့် ဖင်ကြီးကိုကြွကာ ဆောင့်ဆောင့် နေပြန်လေသည်။
အလုံးအထည်ကြီးမား တောင့်တင်းသော တန်ကြီးနှင့် နူးညံ့သောပေါင်သားနှစ်ခုကြား မာကျော့ဖုထစ်သော
အထိအတွေ့လေးတွေနှင့် ထိုးထိုးသွင်းလိုက်ခြင်း၏ အရသာကို ခံစားရသောအခါ မြေပွေးမခမျာမှာလည်း ပထမဆုံး
တချောင်း၏အရသာကို ခံစားရခြင်းဖြစ်လေရကား ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ တုတ်ခိုင်ထက်သန်သော တန်ကြီးကိုသာ
ပေါင်နှစ်လုံးဖြင့် အသေညှပ်ထားမိလေသည်။
သွယ်လျှသော လက်နှစ်ဖက်ကမူ သံလုံး၏လည်ပင်းတုတ်တုတ်ကြီးကို အလန့်တကြားအားကုန်
ရစ်ပတ်ထားမိရှာ၏။'ပြွတ်..ခနဲ..ပြွတ်..ခနဲ'အသံလေးများ တချက်တချက်ထွက်ပေါ် လာပြီး ထိပ်ကြီးမှ
စိုစိုရွှဲရွှဲအရည်များ မြေပွေးမပေါင်အတွင်းပိုင်းကို ပေကျံကုန်လေသည်။
စောက်ဖုတ်ထဲမဝင်ဘဲ ဒရောသောပါးကြီးလုပ်နေသော သံလုံးကို'မဝင်သေးဘူး' ဟု
ပါးစပ်ကပြောမထွက်..ပေါင်ကြားသို့ အတင်းထိုးသွင်းဆောင့်နေခြင်းကိုလည်း အားမရ..ဒုက္ခရောက်လှဘိသည်။
သံလုံးကမူ နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်လိုက် ပါးကိုနမ်းလိုက်နှင့် သူ့ဖင်ကိုအရှိန်မပျက် ကြွကာ ကြွကာ
မြေပွေးမပေါင်တုတ်တုတ်နှစ်လုံးကြားသို့ တန်ကြီးကို စိုက်စိုက်ချနေ၏။ မြေပွေးမက အားမလိုအားမရ
ရှိလှသော်လည်း စကားတလုံးမှပြောမထွက်ပဲ ခြေမနှစ်ချောင်းကို သံဂျိတ်ကဲ့သို့ချိတ်ခါ ပေါင်တန်ကြီးတွေကို
ပူးမြဲပူးထားမိပြန်သည်။
နွေးထွေးနူးညံ့သော ပေါင်နှစ်လုံးကြားကို ရသည့်အရသာကို သံလုံးကဲ့သို့ မိန်းမမမြင်ဘူးသူမဆိုထားနှင့်
မိန်းမချဘူးသောသူပင် ကိုရသလို အရသာရှိကြောင်း လုပ်ဖူးသူမှပင်သိမည်ဖြစ်လေသည်။
သံလုံးက သူ့အာရုံနှင့်သူ အသေကုန်ကြိုးသည်။ မြေပွေးမ ခန္ဓာကိုယ်လေးတုံ့ကနဲ တုံ့ကနဲ ခါခါသွားအောင်
အားကုန်ဆောင့်လိုက်ရာ ပထမဆုံးသော လရေများက ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှတဆင့် မြေပွေးမဖင်ကြားအောက်သို့ ပူကနဲ
ပူကနဲ ပန်းဆင်းကုန်လေသည်။
မြေပွေးမ ပြောလည်းခက်..မပြောလည်းခက်..အမယ်..ကိုယ်တော်ချောက အမောကြီးတောင်မောနေသေးပြီး
မြေပွေးမနို့အိအိကြီးနှစ်လုံးနှင့် မျက်နှာကိုကပ်ခါ...ရှူးကနဲ..ရှူးကနဲ အသက်ရှူနေလေသည်။ မြေပွေးမကလည်း
အခုအချိန်အထိ သူ့လည်ပင်းကိုသိုင်းဖက်ထားမိသော လက်နှစ်ဖက်ကိုမလွှတ်မိသေး။
သံလုံးက အားရသေးဟန်မတူဘဲ စောက်ဖုတ်ကိုလက်နှင့်စမ်းသပ်ရန် ဖင်ကိုခပ်ကုန်းကုန်းကြွပြီး သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို
ဆီးခုံနှစ်ခုကြားသို့ ထိုးသွင်းရန်ပြုသည်။ မြေပွေးမက ဖင်ကြီးကိုလှေတစင်းလို ဘယ်ညာခါရမ်းလူးလိမ့်ပြီး
ငြင်းဆန်၏။ သံလုံးက ဂရုမစိုက်။လက်ကို အတင်းထိုးသွင်းလိုက်၏။ သံလုံး အခြေအနေမှန်ကို သိသွားလေသည်။
သူ့က မြေပွေးမ ထဲမဝင်ပဲ ကြီးမားပြည့်ကြပ်နေသော ပေါင်တံနှစ်လုံးကြားမှ မဟာပထဝီမြေကြီးဆီသို့ တိုင်တတိုင်လို
ဖောက်ထိုးကြီးစိုက်ဝင်နေကြောင်းနှင့် အားသွန်ခွန်စိုက်ပန်းထုတ်လိုက်သော သုတ်ရေများက အောက်မှထမီပေါ်
တွင်ပေနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရလေသည်။
သံလုံးအနည်းငယ် ရှက်စိတ်ဝင်သွားမိလေသည်။ မြေပွေမ သူ့ကိုမည်သို့ထင်မည်နည်း။
ထန်လိုက်တာ..ဝင်မှန်းမဝင်မှန်းတောင်မသိပဲ နေသူပါတကားဟုထင်လေမည်။ သံလုံးက သူ့လည်တိုင်ကို
ရစ်ဖွဲ့ပတ်သိုင်းဖက်သွယ်ထားသော မြေပွေးမလက်နှစ်ဖက်ကို ဖြုတ်သည်။ မြေပွေးမက
ရုတ်တရုတ်ဖြုတ်မပေးပဲပေကပ်ကပ်နေသေးသည်။ သံလုံးကအတင်းဖွတ်ဖြုတ်ပြီး ခါးကိုမတ်သည်။ မျက်စိက
ကိုအသေအချာကြည့်သည်။ ဖေါင်းဖေါင်းကြီးက ထမီအောက်မှာ ခေါင်းပြူရုံလေးထွက်နေသည်။ သံလုံး
ထမီကိုဆွဲမပြီးလှန်တင်လိုက်သည်။'အိုး..ကျွတ်' မြေပွေးမ ရှက်ရွံ့စွာပြန်ဖုံးသည်။ သံလုံးက အတင်းဆွဲလှန်ပြီး
ကြည့်သည်။
ထိုအခါမှ ကြီးမားဖေါင်းကားနေသော ဖရုံညှင်းကြီးတစ်ကောင်နယ် အရေလဲ့နေသော ခုံးခုံးကြီးကို
ထင်ရှားစွာတွေးလိုက်ရလေသည်။ စောက်မွေးတွေက မဲနက်လုံးထွေးနေသည်။ စောက်မွေးအုံကြီးက
နက်မှောင်ပြောင်လက်ခါ ဖြူဝင်းတင်းပြောင်နေသော ဆီးခုံကြီးပေါ် ဝယ် အုံလိုက်ကျင်းလိုက် အုံဖွဲ့နေသည်။
စောက်မွေးထူထူပြိန်းပြိန်းကြီးတွေအောက်မှ အကွဲကြောင်းကြီးက ခပ်ဟဟ ကွဲတင်းနေပြီး ထိပ်ဆုံးချိုင့်ဝှမ်းလေးထဲမှ

ပြုတစ်တစ်စောက်စိလေးကို ဝိုးတဝါးမြင်ရသည်။
မြွေပွေးမ၏ ကော့ရွှန်းရှည်လျှားသော မျက်တောင်ကော့ကြီးများက သံလုံးမျက်နှာကိုအကဲခပ်သလို ခပ်မေးမေးလေးစဉ်းပြီးကြည့်နေသည်။ သံလုံးမျက်စိများ ကျွတ်ထွက်မတတ်ပြူးနေပြီး မီးတောက်အခိုးအလျှံတွေ တရိုန်ရိုန်တောက်နေသလို နီရဲလျှက်ရှိသည်။ တန်ကြီးက လမ်းမှားရောက်သွားခြင်းအတွက် ရှက်ရွံ့ဟန်နှင့် ခေါင်းထောင်ပြန်ထွက်လာပြီး ပုတ်သင်ညိုကြီးတကောင်လိုပင် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေလေသည်။
မြေပွေးမမျက်လုံးအစုံ ကမသိမသာနှင့်အောက်စိုက်ပြီး ကြီးကိုကြည့်မိသည်။ ထိပ်ကြီးက နီရဲလျှက်ဒစ်ကြီးပြဲနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသောအခါ မရိုးမရွစိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ် လာလေသည်။
တန်ကြီး၏ ထွားကြိုင်းကော့ပျံနေသော အနေအထားနှင့်အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေပုံကြီးက ကိုထိန်းမရအောင် အံ့ကြွစေပြီး တ ဟင်း ဟင်း ဖြစ်အောင်လူပ်ရှားသွားစေလေသည်။
သံလုံးက အရိုင်းသက်သက်ဖြစ်သလို မြွေပွေးမကလည်း အစိမ်းသက်သက်..
အသစ်ချက်ချွတ် ပါကင်ဖူးတစ်ဖူးကို ဖေါက်လေ့မရှိသော စားလေ့မရှိသော ခလေးတယောက်က နည်းပေးလမ်းပြလုပ်မည့်သူမရှိပဲ အတင်းဆွဲဖြဲကာ ခွါနေသလိုပင် စနစ်တကျမဟုတ်...အားလုံးက ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသည်။
ပြီးတော့ နှစ်ယောက်စလုံးက စကားတလုံးမှ မပြောကြ။
ပြင်းပြထက်ရသော အသက်ရှုသံကြီးတွေသာ အပြိုင်ရှုရင်း သံလုံးက သူ့တန်ကြီးကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ နှစ်ခြမ်းကြားသို့ ထိုးသိပ်ထည့်လိုက်လေသည်။ ဒီတစ်ချီ မြွေပွေးမ ပေါင်လုံးကို မသိမသာလေး ကားပေးလိုက်မိသည်။ သံလုံးကလဲ သဘာဝကပေးသော အသိဉာဏ်အတိုင်း မြွေပွေးမပေါင်တန်ကြီးနှစ်ဖက်ကြားသို့ ဒူးထောက်ဝင်ထိုင်ကာ မြွေပွေးမ ခြေထောက်ကို အထက်သို့တွန်းတင်လိုက်လေရာ ပေါင်လုံးတုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ကြားမှ ဖေါင်းဖေါင်းမို့မို့ ဆင်ဦးကင်းဖုတ်ကြီးမှာ ကားကားကြီးဖြစ်သွားလေတော့သည်။
သံလုံးက ယဉ်ပါးသွားပြီမို့ ပုဆိုးကိုခေါင်းပေါ် မှချွတ်လိုက်ပြီး ဂျိုင်းပြတ်စွတ်ကျယ်ကိုလည်း ဆက်တိုက်ချွတ်ချလိုက်သည်။ သူ့လှုပ်ရှာမှုများက အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့နှင့် ပျာယာခပ်နေသလိုဖြစ်နေသည်။
အကျီရော လုံချည်ရော ချွတ်လိုက်သော သံလုံးကိုယ်ခန္ဓာကြီး မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းကြီးဖြစ်သွား လေသည်။ မွေးများ အဖုတ်လိုက်ကြီးကြားမှ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ထွက်ခါ မတ်တောင်နေသော တန်ကြီးမှာ အသဲယားစရားကောင်းလောက်အောင် ကြီးမားလွန်းလှသည်။ လုံးပတ်က ဝါးရင်းတုတ်တချောင်းလို ကြီးမားတုတ်ခိုင်ပြီး ရှစ်လက်မနီးပါးရှည်လျှားသော တန်ကြီးက မြွေပွေးမအသစ်စက်စက်လေးထဲသို့ ရန်တာစူလိုက်လေသည်။
မြွေပွေးမ ဒီတချီတော့ အပီအပြင်ခံရပြီဆိုသည်ကို သိလိုက်ရင်း လက်ကလေးနှစ်ဖက်က ခေါင်းအုံးအစွန်းနှစ်ခုကို ကျစ်နေအောင်ဆုပ်ကိုင်ထားခါ သံလုံးမျက်နှာကိုသာ စိုက်စိုက်လေးကြည့်နေမိသည်။
သံလုံးက နှစ်ခြမ်းကို လက်မနှစ်ဖက်ဖြင့် အသာအယာဖြဲလိုက်သည်။ စောက်ရေစိုစိုစိစိလေးများ ရွှန်းစိုနေသော အတွင်းမှ အပျိုနံ့လေးက လှိုက်ထွက်လာသည်။ သံလုံးက ငေါက်တောက်တောက်လေး ပြူထွက်စပြုလာသော စောက်စိလေးကို အထူးအဆန်းကြည့်သည်။ အစိလေးအောက်ရှိ ပျော့အိချွဲတဲသော အသားမျှင်အချို့က ခပ်မဲမဲရှိသော်လည်း နှစ်ခြမ်းဘေးသားများက အရစ်လိုက်လေး ရဲတွတ်နေသည်။ သံလုံးက တံတွေးကို ဂွတ်ကနဲမြိုချပြီး သူ့ကြီးကိုဖြဲကာ အသားများအား ထိုးသွင်းမွှေနှောက်ပြစ်လိုက်လေသည်။
‘ပြစ်ပြစ်..ပြစ်ပြစ်’ ဟူသောအသံများက လေးအတွင်း ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ်ကြီး မွှေနှောက်လိုက်သော ထိပ်မှအရည်များနှင့် ပေါင်းစပ်လျှက်ထွက်ပေါ် လာလေသည်။
‘အ အား ကျွတ်ကျွတ်..အဟင်း..ဟင်းဟင်း’
မြွေပွေးမ ဖင်ကြီးလူးလိမ့်သွာပြီး ထောင်ထားသော ခြေအစုံက လိပ်ပြာတောင်ပံကြီးတွေအလား ကားကနဲ ကားကနဲ လူပ်ရှာသွားရလေသည်။
ဇိကနဲ ဇိကနဲ ဖိထောက်ခါ ထိုးချေလိုက်သည့် အရသာက ဖင်မှတဆင့် တင်ပါးကြီးတခုလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားကာ ကျောရိုးတလျှောက် စိမ့်ဝင်စီးဆင်းသွားသလို ခံစားနေရသည်။
ပြစ်..ပြစ်..ဖြစ်ဖြစ်...မြည်အောင် ထိုးမွှေလိုက်ခြင်းကြောင့် စောက်ဖုတ်အတွင်းနားရှိ ဂလင်းအကြိတ်များမှ

အရည်ကြည်များက တစိမ့်စိမ့်ယိုစီးကျလာကြသည်။ အဝလေးနားမှ စိမ့်ထွက်စီးကျလာသော အရေကြည်ဥလေးများ စုမိကြပြီးနောက် အစိအောက်ရှိ အခံအပေါက်မှတဆင့် ဖင်ကြားအတိုင်း မိုညောင့်ရိုးတိုင်အောင် သွယ်ဆင်းသွားလေရာ အရေကြည်များစီးဆင်းရွေ့လျှားမှုကြောင့် ယားကျိကျိလေးခံစားလိုက်ရပေသည်။
ဘေးနူတ်ခမ်းသားနှစ်ချပ်မှာ ခြင်အနားခံရသော ကျွဲတကောင်၏ ကြောပြင်သားရေသားနှယ် ..ဇတ်ဇတ်..ဇတ်ဇတ်..နှင့် တွန့်တက်သွားသည်ကို သံလုံးစိုက်ကြည့်နေမိလေသည်။အသေးစိတ်ကို မှင်သက်ကြည့်နေမိရင်း တဆတ်ဆတ်တုံခါနေသော သူ့ကြီး၏လုံးချောပြောင်နေသော ကွမ်းသီးခေါင်းကြီးအား လက်ဖြင့်ကိုင်ကာ မြွေပွေးမနံရံတလျှောက်သို့ ဒရွတ်တိုက် ပွတ်ဆွဲပြီး အခံအပေါက်ထဲသို့ ထိပ်လုံးကြီးကို ဖူးဆို့ကြီးကဲ့သို့ အသာအယာတေ့ဆို့ကြည့်လိုက်ရာ အပေါက်မှာ ရဲကနဲလှုပ်ရှားသွားရပြန်သည်။
သံလုံးမှာ ယခင်ကတွေ့ကြုံဖူးခြင်းမရှိပါပဲနှင့် စူးစမ်းလိုသောစိတ်နှင့် ကြီး၏ စွဲဆောင်မှုပြည့်ဝသော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့ကို ဆန့်ကျင်မှုလိင်သဘောအရ အနုစိတ်ကြည့်နေမိခြင်းဖြစ်သည်။
မြေပွေးမ ပက်လက်အနေအထားနှင့် ခြေနှစ်ဖက်ကိုကားပြီး ကွေးထားပုံမှာ ဘေးမှကြည့်လျှင် ပိုးစိုးပက်စက်နိုင်လှသည့် အနေအထားပင်ဖြစ်သည်။ ကို အစွမ်းကုန်ဖွင့်ထားပေးသလို ဖြစ်သော ပုံစံမို့လည်း သံလုံးမှာ ကဏ္ဍာရအလယ်မှ အိုအေစစ်တခုကို လေယာဉ်ပေါ် မှထင်းလင်းစွာမြင့်သည့်နှယ် စောက်ဖုတ်ကြီးကို ရှင်းလင်းစွာ ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်နိုင်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
သံလုံးက မြွေပွေးမ စောက်ဖုတ်အတွင်းသားမျှင် နုနုလေးများကို တန်ကြီးဖြင့် မုံ့ကျွဲသဲမွှေသလို တပြစ်ပြစ်မွှေနေပြန်သည်။ စေးကပ်သော စောက်ရေများက အတွင်း ညောင်စေးတန်းအောင် ပျစ်ချွဲလာသည်။
မြွေပွေးမမှာ ကြီးုဝိုင်းအတွင်း အလဲထိုးစဉ်ကနှင့် မတူသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတမျိုးကို တသိမ့်သိမ့်ခံစားရင်း ဖင်ကြီးကို မိုးပေါ် သို့ကော့ကော့တင်လိုက်ရာက ဗိုက်ကြောလေးများ တင်းပြီး ဇတ်ဇတ်ဇတ် ဇတ်ဇတ်ဇတ်နှင့် သုံးလေးကြိမ်မျှတုံခါပြီး ဖင်ကြီးကို မွှေ့ယာပေါ် သို့ဇောက်ကနဲ ပစ်ချလိုက်မိပြန်သည်။
သံလုံးမှာ ကာမရာဂဇောကြီးကပ်လာသည်မို့ နဖူးပြင်၌သာမက ကျောပြင်တလျှောက်ပါ ချွေးသီးပေါက်ကြီးများ စီးကျလာလေသည်။သံလုံးခန္ဓာကိုယ်တခုလုံး ချွေးဖြင့် စိုရွှဲပြောင်ဝင်းကာ ကြွက်သားများက အဖုဖုတစ်ရစ်ရစ်လာ၏။ ကွေးကောက်ထားသော ပေါင်သားကြီးများက အကြောကြီးတွေတင်းတင်းသွားသကဲ့သို့ တင်ပါးနှစ်ဖက်မှာလည်း ခွက်ခွက်ဝင်သွားပြီး လှုပ်ရှားသွားလေသည်။
မြွေပွေးမ ဆန္ဒဇောတွေ ထန်ပြင်းလာဟန်နှင့် သံလုံး၏နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လက်ဖြူဖြူလေးဖြင့် ခပ်ဖွဖွလေးပွတ်ပေးရင်း တဟင်းဟင်း အသံပြုလာလေသည်။
'နင်ဘယ်လိုတွေ လုပ်နေတာလဲ..မခံနိုင်တော့ဘူး' မြွေပွေးမ၏ လှုပ်ရှားထက်သန်စွာ ကတုံကရီပြောသံလေးက သံလုံးခွန်အားများကို နှစ်ဆတိုးပွါးစေပြန်သည်။ ယောကျာ်းဆိုသော သတ္တဝါများက မခံနိုင်ဘူး ဆိုသောအသံကြားလေလေ ရမက်အားတက်ကြွလေလေပင် မဟုတ်ပါလား။
မြေပွေးမ တီရှပ်အင်္ကျီလေးကို သံလုံးအသာအယာ ချွတ်ယူလိုက်သည်။မြွေပွေးမ က ပြုံးသလို မပြုံးသလို မျက်စောင်းလေးထိုးခါ လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ပေးလိုက်ရာ တီရှပ်အင်္ကျီလေး ကျွတ်ထွက်သွား၏။ အောက်ခံဘရာစီယာလေးအောက်မှ တစ်ရစ်နေသော ဖွေးဖွေးဥဥနို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ ပေါက်စီကြီးတွေလို ပူနွေးလုံးတင်းနေသည်ကို သံလုံးစမ်းသပ်မိသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေက သဗျစ်သီးလေးတွေအလား ညိုမလို နီမလိုနှင့် အရည်လဲ့ကာ မတ်ထောင်နေကြ၏။ သံလုံးက နို့သီးလေးတွေကို အသာအယာစို့ကြည့်၏။ ယောကျာ်းတယောက်၏ နို့စို့ခြင်းကို ခံလိုက်ရသောအခါ ဖြစ်ပေါ် လာသော မိန်းမတယောက်၏ ခံစားမှုမှာ နက်နဲလှ၏။
နို့သီးခေါင်းကို ပြွတ်ကနဲ အစုပ်ခံလိုက်ရသည်နှင့် နှစ်ခြမ်းက တင်းကနဲနေအောင် စေ့ကပ်သွား၏။ ထစ်ကနဲ ထိပ်ကို ညှစ်လိုက်သော နှစ်ခြမ်း၏ ညှစ်အားကြောင့် ထိပ်ကြီး မဝင်တဝင်ဖြစ်နေရာက ဖြွတ်ကနဲ အပြင်သို့ ကန်ထွက်လာသည်။ သံလုံးက ကိုလက်နှင့်ကိုင်ပြီး ပြန်တေ့ကာ နို့ကိုပြန်စို့သည်။
'ပြွတ်..ပြွတ်..အွန်း..အင်း..အင်း'
'ဟင့်..အင်း...အင်း...ကျွတ်ကျွတ်...'

မြွေပွေးမ ဗိုက်သားပြင် ချပ်ချပ်လေးဖြစ်သွားပြီး ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ထိုးပေးမိနေပြန်သည်။ ထိုအခါ တော့ရုံလေး တော့ထားသော တန်ကြီးက 'ဖွပ်'ကနဲ ထဲသို့ ခပ်တင်းတင်းလေး စိုက်ဝင်သွားရာ မြွေပွေးမ လန့်သလိုလေးဖြစ်သွားပြီ ဖင်ကြီးကိုဘေးတဖက်သို့ ခါရမ်းလှုပ်ရှားကြည့်မိ၏။ ပေါင်ကြီးကို ကားပြီးဖင်သားတစ်တစ်ကြီးကို ဘေးဖက်ဆီသို့ မသိမသာလေး စောင်းလှည့်လှုပ်ရှားလိုက်သောအခါ အတွင်း ဒစ်ကြီးက 'ဖြစ်'ကနဲမြည်ကာ ပြန်ဝင်သွားသည်။ မြွေပွေးမ 'ဝင်ပြီ'ဆိုသောအသိနှင့် သံလုံးတင်ပါးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် လှမ်းဆွဲပြီး အောက်မှကော့ဆောင့်လိုက်မိ၏။ နို့ကြီးနှစ်လုံးက တင်းဝင်းမာထောင်ကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ညှစ်ကိုင်ခံနေရသည့်တိုင် တစက်မညှိုးပဲ အိစက်တုံခါနေသည်မို့ သံလုံးမှာ သည်တောင်ကို မောင်ဖြိုပါ့မယ် ဆိုသောစိတ်ဓါတ်နှင့် နို့ကြီးနှစ်လုံးကို သဲကြီးမဲကြီးအောက်ခြေမှ ပူးညှစ်ဆုပ်ကိုင်ပြီး တင်းစုလာသော နို့သီးခေါင်းလေးများကို အားရပါးရကြီး အပြွတ်ပြွတ်စို့လိုက် နို့အုံကြီးတခုလုံးကို လျှာကြီးဖြင့်ယက်လိုက်နှင့် ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေ၏။ မြွေပွေးမ စိတ်တွေ မရိုးမရွဖြစ်လာသည်။ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို တစိစိအနယ်ခံရလေ မြွေပွေးမ အနေခက်လေပဲဖြစ်သည်။ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောက်လဲ အခံချင်စိတ်တွေ ထန်လာလေသည်။

'ခလေးကျနေတာပဲ' မောဟိုက်နေသည့်ကြားမှ ခပ်တိုးတိုးလေးပြောရင်း သံလုံးဆံပင်များကို ချစ်စနိုးလေး ထိုးဖွကစားပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ငရုဉ့်တကောင်လို ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်လေး တွန့်လိမ်နေမိချေသည်။ မြွေပွေးမ ဘရာစီယာက လည်ပင်းတွင်ပုံကျန်နေသဖြင့် ခေါင်းမှ ဆွဲချွတ်လိုက်လိုက်ပြီး ကုတင်တန်းပေါ် တင်ထားလိုက်ရာ ခါးတွင်ကွင်းလိုက် စုနေသော ထမီမှအပ အဝတ်အစားဆို၍ မြွေပွေးမခန္ဓာကိုယ်တွင် လုံးဝမရှိတော့ပဲ ဖွေးဥနုထွတ်သော အသားစိုင်အသားခဲများဖြင့် ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ အပစ်ဆိုစရာ မရှိအောင် သူ့နေရာနှင့်သူ အချိုးကျလှပနေသော မြွေပွေးမ၏ ရှိုက်ဖိုကြီးငယ်အသွယ်သွယ်တို့က ဖွေးဖွေးဝင်းဝင်းကြီးပေါ် ထွက်လာလေသည်။

နို့ကြီးနှစ်လုံးကို စိတ်တိုင်းကျ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဖိပြီး စို့၍အားရမှ သံလုံးက ကိုယ်ကို မတ်လိုက်၏။ပြီးနောက် မြွေပွေးမ တကိုယ်လုံးကို အနုစိတ်ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်နေသည်။ လက်များက ကင်းခြေများ သွားသလို တရွရွတဖြေးဖြေးအနှံ့ရောက်နေသည်။

'အား..ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ..စိတ်ညစ်လာပြီ'

သံလုံးက မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မြွေပွေးမ ဆီးခုံမှ စောက်မွေးများကို လက်ဖြင့်အသာ သပ်ချပြီး နူတ်ခမ်းသားလေးများကို ဖွဖွလေး ပွတ်သပ်ကစားနေသည်။ ကလေးအသားလေးလို နူးညံ့နေသောစောက်ဖုတ်ကြီးကို ပွတ်သပ်လို့အားမရဖြစ်နေသည်။ ချစ်စရာ ပုံ့ပုံ့အိအိကြီးက ဆွဲယက်ချင်လောက် စွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။ သံလုံး အောက်ဖက်ကိုအသာလေး ရှောဆင်းလိုက်၏။ ပြီးတော့ မြွေပွေးမ ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဖိထားရင်း လျှာကြီးဖြင့် အားရပါးရကြီး'ရှလွတ်' ကနဲမြည်အောင် အောက်မှအထက်သို့ ကော့ယက်တင်လိုက်သည်။

'အား 'ကနဲအော်ကာ မြွေပွေးမတွန့်ရင်း ဖင်ကြီးတုန်ခါသွားသည်။သံလုံးလျှာကြီးက အာငွေ့ဖြင့် နွေးနေသည်။

'ပြစ်..ပလတ်..ပြတ်' 'အား...အ..အဟင့်..ဟင့်..ဟင့်'

မြွေပွေးမ မျက်ဝန်းထောင့်မှ မျက်ရည်ဥလေးများ စို့လာသည်။

ထို့နောက်သံလုံးက အရဲတိုးပြီး နှစ်ဖက်ကို ရဲရဲကြီးကိုင်ကာ လျှာစောင်းကြီးကို ထိုးသွင်းလျှက် တင်းတင်းရင်းရင်းကြီး စိုက်သွင်းကော်ထုတ်ကာ ယက်ပေးလိုက်လေရာ..

'အား..တော်ပြီ..တော်ပြီ..ထွက်ကုန်လိမ့်မယ်' မြွေပွေးမက တအားထိန်းညှစ်ထားရသော အသံနှင့်အ လေးကြီးတိပြီးအော်ကာ သံလုံးဦးခေါင်းကို အတင်းဆွဲထောင်လိုက်လေသည်။ သံလုံးက စိတ်ကြိုက်မွေနှောက် ကစားရသော ကလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ သက်ပြင်းရှည်ကြီးချကာ မြွေပွေးမ၏ ရှုံ့မဲ့လူးလွန့်နေသော မျက်နှာလေးကို ခံမင်မြတ်နိုးစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

'သွား..မရှုံဘူးလား'

မြွေပွေးမက သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေသော သံလုံးမျက်နှာကို မထိပဲ လေထဲမှ လက်ကလေးနှင့် လှမ်းပုတ်ရင်း မျက်စောင်းလေးထိုးကာ ပြုံးနွဲ့နွဲ့လေး ပြောလိုက်သည်။

'ငါ့ဟာကြီးကိုလည်း စုပ်ပေးအုံးလေ''အမယ်..စုပ်ပါဘူး..ရှံတယ်..အဟင့်'
နှုတ်ခမ်းလေးရွဲ့ကာ ခပ်မဲ့မဲ့ပြောရင်း မျက်လုံးလေးကလည်း ရင်ခုံစရာကောင်းလောက်အောင်
ကြီးမားတောင်ထနေသော သံလုံး၏ တန်ကြီးဆီ မသိမသာရောက်သွားလေသည်။
သံလုံးက မြွေပွေးမ ပခုံးလေးကို ညှင်သာစွာ ဆွဲယူပြီး ထိုင်စေကာ မကွေးတကွေးဒူးကွေးရပ်လျှက် တန်ကြီးကို
မြွေပွေးမ၏ မျက်နှာနား ကပ်ပေးလိုက်၏။
'အာ..မစုပ်ချင်ပါဘူး ဆို'
မြွေပွေးမက မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့လွှဲရင်း လက်တဖက်က တန်ကြီးကို မရဲတရဲလေး ကိုင်လိုက်သည်။
ကြမ်းရှသော မွေးများကို ခပ်ဖွဖွကိုဆွဲကြည့်ပြီး..'ဘာမှန်းလဲ မသိဖူး' ဟု မပွင့်တပွင့်ပြောလိုက်ရင်း
ဒစ်ကြီးပြူထွက်လာအောင် အပေါ် ယံအရေခွံကို ဖြဲလိုက်သည်။
ရဲရဲနီနေသော တန်ထိပ်ဖူးကြီးကို လျှာထိပ်ကလေးနှင့် မရဲတရဲလေး တို့ကြည့်သည်။ လျှာလေးနှင့် ထိလိုက်သည်နှင့်
တန်ကြီးက ဆစ်ကနဲ တုံခါ လှုပ်ရမ်းသွားသည်။ မြွေပွေးမမှာ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ရင်း တန်ကြီးကို
အရင်းမှဆုပ်ကိုင်ကာ ရှက်သွေးဖြာနေသော မျက်နှာလှလှလေးကို ခပ်ငုက်ငုက်လုပ်ကာ မလုပ်ချင်သလို
လုပ်ချင်သလိုနှင့် နှင်းဆီနီတာရဲနှုတ်ခမ်းလေးဖြင့် ထိပ်ကြီးကို 'ပြွတ်' ကနဲမြည်အောင် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြားသို့
စုပ်သွင်းလိုက်လေသည်။
ကြီးမားသော ထိပ်ကြီးကြောင့် မြွေပွေးမနှုတ်ခမ်းလေးမှာ ဝ လုံးလေးပမာ ဝိုင်းစက်ပြီး ဖေါင်းကားတင်းပြည့်သွား၏။
ကြီးမှာ ဖိုးဖိုးဇတ်ဇတ်နှင့်တုံလာပြီး သံချောင်းကြီးတစ်ချောင်းလိုပင် အစွမ်းကုန် ထောင် လာလေသည်။
'ဟင်း...အရမ်း မာလာတာပဲနော်'
မြွေပွေးမက ခလေးလေးတယောက်လိုပင် သံလုံးမျက်နှာကိုမော့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ခါ ထပ်မံစုပ်ယူလိုက်ပြီး
ပါးစပ်အတွင်း၌ တန်ကြီးတလျှောက် လျှာလေးဖြင့် တို့ထိကစားလိုက်လေရာ...ကြီးမှာ လေတင်းလာသော
စက်ဘီးကျွတ်ကြီးပမာ ပေါက်ကွဲတော့မယောင် တင်းမာလာလေတော့သည်။
သံလုံးက ခွက်ခွက်ဝင်အောင် လှုပ်ရှားသွားသော မိမိပေါင်အရင်းကိုပွတ်မိရင်း တန်ကြီးကို မြွေပွေးမ ပါးစပ်အတွင်းမှ
ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ သူ့တကိုယ်လုံး တဆပ်ဆပ်တုံနေသည်။ ကြောမှ ချွေးသီးများ လိမ့်ဆင်းလာ၏။ မြွေပွေးမ
ပေါင်တဖက်ကို ဆွဲမလျှက် တဖက်ကို ခွထောက်ပြီး ကားပွင့်နေသော ကြီး အတွင်းသို့ ကြီးကို
ထိုးသွင်းရန်နေရာယူလိုက်လေသည်။
ခန္ဓာကိုယ်လေး ခပ်လိမ်လိမ်ကြွစောင်းစောင်းလေး မွေ့ယာပေါ် လဲကျသွားသော မြွေပွေးမက သံလုံးလုပ်သမျှကို
အလိုက်သင့်လေး ပျော့တော့စွာ လိုက်လျောရင်း မိမိထဲသို့ သံလုံးကြီး သွင်းမည့် အချိန်ကိုရင်တဖိုဖိုဖြင့်
စောင့်မျှော်နေမိရှာလေသည်။
ကြီးမားသော တန်ကြီးက အဝထဲသို့ လက်မဝက်ခန့် နစ်မြုပ်နေစဉ် သံလုံးက သူ့ဒူးနှစ်လုံးကို
နေရာချမပြီးသေး..လှုပ်စီ..လှုပ်စီနှင့် မထိတထိလေး အခံနေရရှာသော မြွေပွေးမမှာ မချင့်မရဲဖြစ်နေရ၏။
သံလုံးက မြွေပွေးမပေါင်တန်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခြေသလုံးမှစ၍ ပွတ်သပ်ပေးရင်း တဖြေးဖြေး
ပေါင်အရင်းအထိသို့ လျှောတိုက်ပွတ်ဆင်းပြီး နှုတ်ခမ်းတချမ်းကို လက်ဖြင့်ဆွဲဖြဲပြီးမှ တန်ကြီးကို အသာအယာ
စိုက်သွင်းချလိုက်လေသည်။
'ဖြစ်'ဟူသောအသံက ဒစ်ကြီး ထဲ အပျိုမှေးကိုဖောက်ပြီး ကျွံဝင်သွားချက်ဖြစ်ပြီး မြွေပွေးမဆီမှ 'အား' ကနဲ
မချိမဆံ့အသံလေးက လည်ချောင်းမှ ထွက်လာသည်။
'ဖြစ်..အစ်...ပြွတ်..ပြွတ်..''အောင်မလေး ..အား..အာ..အား....'
မြွေပွေးမ လက်တဖက်က ဆွဲမထားခြင်းခံထားရသော သူမပေါင်တန်ကြီးကို မနားမနေ ဒလစပ်ပွတ်သပ်ရင်း
ထိုးထိုးထွန့်ထွန့်ဖြစ်သွားရရှာလေသည်။
ခပ်စောင်းစောင်းလေး လှဲအိပ်နေသည့်အတွက် ကိုယ်တခြမ်းအောက်သို့ ရောက်နေသော လက်ကလေးတဖက်က
စောက်မွေးများကြားသို့ ထိုးသွင်းပြီး တဖြစ်ဖြစ်နှင့် ပွတ်သပ်နေမိလေသည်။ အတွင်းသို့
ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ်ကြီးထိုးထည့်ခြင်းခံထားရသော တန်ကြီး၏ လုံးပတ်ထွားကြိုင်းမှုကြောင့် နှုတ်ခမ်းသားတဝိုက်

နီရဲယောင်ကိုင်းလာပြီး အဝိုင်းပေါက်လေးမှာ ပါးလျှသော အရေပြားအပေါ် ယံလွှာလေးနှင့် အနားသပ်ထားသည့်အတွက် မကြာမီ စုပ်ပြဲတော့မည့် အရိပ်အယောင်များ တွေ့ထိခံစားနေရပါ၏။ တန်ကြီးမှာ ငါးရှဥ့်ခေါင်းနှယ် ဦးထိပ်က သေးငယ်သယောင်ထင်ရသော်လည်း အလယ်တိုင်ကိုယ်လုံးကြီးမှ အရင်းသို့တိုင်အောင် ထုတ်ထည်ခိုင်မာလွန်းနေပေရာ တကြိမ်တခါမျှ အမခံဖူးသေးသော မြွေပွေးမလေးမှာ တစ်ပြီးကွဲထွက်တော့မယောင် ကြပ်တည်းစွာ အောင့်သက်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေရလေသည်။ မြွေပွေးမခမျာ အောင့်သက်သက်ပေမဲ့လဲ တခါမှမခံစားဖူးသော ယောကျ်ားတယောက်၏ လိင်တန် အရသာကို ယခင်က စိတ်ကူးအိမ်မက်ထဲမှာသာ ခံစားဖူးသည်မို့ ယခုလို လက်တွေ့ ခံစားနေရသောအခါ အသည်းတလိုက်လိုက် ရင်တဖိုဖိုဖြစ်နေရှာ လေသည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုတက်ချနေသူက ငယ်ချစ် အားကောင်း မောင်းသန်.. သံလုံး... သံလုံးက လက်ဝှေ့သမား ပီသပါပေသည်။ သန်လိုက်သည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ အံကြိုးကြိတ်ပြီး မြွေပွေးမကို စိတ်ရှိလက်ရှိဆောင့်နေပုံများ....အိမ်ကြမ်းခင်းများပင် တချက်တချက် တုံ့ကနဲ တုံ့ကနဲ..လူပ်ခါသွားပေသည်။

'ဖြစ်..ပြွတ်..ပြွတ်...ဖတ်...ဖတ်..'

'ဟင့်..အာ...အင့်..အင့်..အင့်.. ဟင့်'

လိင်တန်တဝက်လောက်အရောက် ..ခပ်သွက်သွက် ပြန်စိုက်ပြီး ဆောင့်ချ လိုက်သော အရှိန်က မြွေပွေးမ ကိုယ်ပေါ် တွင် တည်းတည်းလေး တင်ထားသလို ပုံ့ပုံ့ အိအိလေးရှိသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ငလျင်လူပ်လိုက်သလို သွက်သွက်ခါအောင် ရှေ့နောက်လူပ်ရမ်းသွားစေလေသည်။

သံလုံးက ပေါင်ကြောကြီးတွေ တင်းကနဲ တင်းကနဲ ဖြစ်သည်ထိ ..အားစိုက်စိုက်ပြီး အဆုံးအထိ ဆောင့်ချရာ တချီတချီ ဒုတ်ကနဲ ဒုတ်ကနဲ အသံကို ကြားရလေသည်။

'ပြွတ်..ပြွတ်..ပြွတ်..ဒုတ်'

'အင့်..အင်..အင့်...အအား...အင့်..အောင်မလေး'

မြွေပွေးမ လက်ဖျားလေး..ခြေဖျားလေးတွေ ကုတ်ကွေးကာ အကြောတွေ တွန့်ဆွဲကုန်သည် အထိ အရသာကြီးက ခံ၍ကောင်းလွန်းလှပေသည်။

'ပြွတ်..ပြွတ်'

'အ..အ..အ..အ..အင့်..အင့်..ဟို့ ..အိုး...အား..'

အရှိန်သည် မြင့်မားသော အဟုန်ဖြင့် သွက်သွက်ခါလာပြီး ကုတင်ကြီးမှာ ယိမ်းထိုးစပြုနေလေသည်။ ခြင်ထောင်တိုင်လေးခုက ယိမ်းကသလို ရှေ့နောက်ညီညာစွာ လူပ်ခါနေရာ..ခြင်ထောင်ကြီး လှိုင်းထနေ၏။ ခပ်သွက်သွက်ကြီး ဆောင့်နေသော သံလုံးက အရှိန်ကို ရုတ်တရက်လျှော့ချပြီး လေးငါးဆယ်ချက်ခန့် လေးလေးမှန်မှန်ကြီးဆောင့်လို းပေးပြီး..တဖန်..ယခင်အတိုင်း ဆက်တိုက် သွက်သွက်ကြီးဆောင့်ချလိုက်သောအခါ...

'အား..အိ..အင့်..အင်း..အင်း..ကျွတ်ကျွတ်'

မြွေပွေးမ စောက်ခေါင်းထဲ ပူထူဖိန်းရှိန်းလာကာ စောက် ပတ်တခုလုံး မီးပွင့်မတတ် ခံစားလိုက်ရ၏။ ထိုစဉ်..ဖျင်းကနဲ..ဖျင်းကနဲ..ပန်းထွက်လာသော သံလုံး၏ လိင်တန်ကြီးမှ လရေများက သူမ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းပိုင်းတခုလုံးကို ဒလစပ်အနှံ့ ပက်ဖျန်းခြင်းကို ခံလိုက်ရလေရာ... အတွင်းမှ စောက်ရေများကလည်း ချူဆီအထည့်ခံလိုက်ရသလို ဒလဟောကြီး ပန်းထွက်ကုန်လေတော့သည်။ သံလုံးက အရှိန်မသေသေး။ အဆုံးအထိသွင်းကာ စောက်မွေးနှင့် လမွေးတို့ နှစ်တော တစ်တော ရောနေသည့်အလား ဆီးခုံချင်းဖိကပ်ထားပြီး လီ းတန်ကြီးကို အားစိုက်လျှက် ဖိဖိတွန်းနေဆဲဖြစ်သည်။

ဒိတ်ဒိတ်..ဒိတ်..ဒိတ်ဒိတ်..ဆိုသော တုံခါမှု ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း နှင့် လီ းတန်ကြီးက တဖြေးဖြေးမာန်ကျလာပြီး ခပ်ပျော့ပျော့အနေအထားသို့ရောက်လာမှ စောက် ပတ်ထဲ စိမ်ထားရင်း မြှောက်ချီထားသော မြွေပွေးမခြေထောက်ကို ခပ်စင်းစင်းပြန်ချလိုက်ခါ အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခု ပူးကပ်လျှက် ငြိမ်သက်နေကြပေတော့သည်။

'ဒါပဲနော်..သူများ ပြောထားတာ'

'ဘာလဲ အေး ရယ်...မောရတဲ့အထဲ'

'ကြည့်ပါလား..အစ်ကိုနော်...ငဖြူလေးကို အရှုံးပေးဖို့ ပြောထားတာလေ'

'အော်..ဒါလား'
'အော် ဒါလား မလုပ်နဲ့အကို...အေးအတွက် အရေးကြီးလို့ ပြောနေတာ..သိလား'
'ဟဲဟဲ..အေးအတွက်..ဟော့ဒီ့မယားလေးအတွက် ဘာပဲလုပ်ရ လုပ်ရ ကျေနပ်မှာပါ...ဟုတ်ပလား...ဟင်'
'သွားပါ..ဟင်း..သူက လူကို အပိုင်ကြံတာများ'
'အေးကို အကိုက ဟိုငယ်ငယ်ထဲက ချချင်နေတာ'
'ဟယ်..ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း..မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ'
မိတင်အေးခေါ် မြွေပွေးမက စောက် ပတ်ထဲ ဟက်တက်ကြီး စိမ်ထားဆဲဖြစ်သော လီ းတန်ကြီးကို စောက် ပတ်နှစ်ခြမ်းဖြင့် ခပ်တင်းတင်းလေး ညှပ်ရင်း ပြုံးယဲ့ယဲ့ပြော၏။
'မိုက်ရိုင်းတာမဟုတ်ဖူး အေးရဲ့..အေး မှတ်မိလား..ဘ သူတော် ဆီက ကစားပြီး ပြန်လာတုန်း သဲချောင်းလေးထဲမှာလေ...အေး စောက် ပတ် ကို အုပ်ကိုင်မိခဲ့ဖူးတာ'
'တော်ပါ..နားရှက်စရာ'
'အေး သတိမထားမိဖူးလားဟင်..အဲဒီတုံးက'
'ဟုတ်တယ်..ဟွန်း..သတိမထားမိပဲ နေပါ့မလား'
'သူ့လက်ညှိုးကြီးက အေးဟာထဲ ဝင်သွားတာ လူကိုဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်း မသိဖူး..ပြီးတော့ သူဟာကြီးကိုလဲ ကိုင်မိတဲ့ဟာကို။'
'အဲ့ဒီတုံးက အေးစိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားရလဲဟင်'
'အင်..မသိဖူး..အေးမပြောတတ်ဖူး..ဒါပေမဲ့ အစ်ကို့ဟာကြီးကို အေးလက်နဲ့ကိုင်မိတော့လေ..ဟိုဒင်း..အင်း..'
မိတင်အေးပြောရမှာ ရှက်သလိုလေး ပြုံးလိုက်သည်။
'ကိုင်မိတော့ ဘာဖြစ်လဲဟင်..အေး'
'စိတ်ထဲမှာ တမျိုးကြီးဖြစ်သွားတာပေါ့..ဟိုဒင်းလေ'
'ဘာဟိုဒင်းလဲ'
'ဟာ..အစ်ကိုကလဲ..သိသားနဲ့..မပြောရဲပါဘူး..'
'ခုခြေထိရောက်မှ ရှက်နေရသေးလား..ပြောစမ်းပါ..အစ်ကိုကြားချင်လို့'
'ဟင်း အင်းကွာ..ရှက်ပါတယ်ဆို'
'အေး ကလဲ..တိုးတိုးလေးပြော'
' ကဲ..ဒီလောက်တောင် ကြားချင်နေတာ..' နူတ်ခမ်းကို စူမဲ့မဲ့လေးလုပ်ရင်း ပြုံးကာ သံလုံးပါးနား တိုးကပ်လိုက်ရင်း...
'ခံချင်လာတာပေါ့...စောက် ပတ်ကို အစ်ကို့လီ းကြီးနဲ့ လို းတာကို ခံချင်လာတာပေါ့...ကဲ ကျေနပ်ပြီလား'
'ဟင်း' မြွေပွေးမ၏ ဏှာသံလေးနှင့်ပြောသံကို ကြားလိုက်ရတော့ သံလုံးလီ းကြီး တင်းကနဲဖြစ်သွားလေသည်။
'ဟုတ်လား..အဲ့ဒီ့တုံးကသာ အစ်ကိုက အတင်းဆွဲလို းရင် အေးခံမှာပဲပေါ့နော်'
'အင်းပေါ့..အဟင်း...အစ်ကိုက လုပ်မှမလုပ်တာ'
အပျိုဖြန်းအရွယ်က အဖြစ်လေးတွေပြောရင်း မိတင်အေးက သူမစောက် ပတ်ထဲစိမ်ထားဆဲဖြစ်သော လီ းတန်ကြီးကို စောက် ပတ်နှစ်ခြမ်းနှင့် ညှစ်ညှစ်ကစားပေးလိုက်ရာ လီ းချောင်းကြီး မာတင်းလာလေသည်။
'အေး အကို့ကို တကယ်ချစ်လား..ဟင်'
'အစကတော့ မချစ်ပါဖူး..အခုတော့ ချစ်သွားပြီ'
'တကယ်နော်..အေး..တကယ်ချစ်တာ'
'တကယ်ပါ အစ်ကိုရယ်..အစ်ကို့ ဟာကြီးက အေး..အစ်ကို့ကို စွဲလမ်းအောင် လုပ်လိုက်ပြီပဲကွယ်'
'ဟင်း...'
'အေး...အစ်ကို့ကို ဖင်ကုန်းပေးပါလား..ဟင်'
'အာ..အစ်ကိုကလဲ...ရှက်စရာကြီး'
'နှစ်ယောက်ထဲပဲ အေးရယ်...ကုန်းပေးနော်...အစ်ကို အေးဖင်သားကြီးကို အားရပါးရ ဆောင့်လို းချင်နေတာ..ကြာပြီ..'

တစ်ခါထဲ..ဘာမှန်းလဲမသိဖူး..အမျိုးမျိုးခိုင်းနေတော့တ ၁ပဲ...ကဲ..ရော့..ကုန်းပေးမယ်...ဒါလောက်တောင်ချချင်နေတာ...အားရပါးရချ..ကဲ’

မိတင်အေးက လူချင်းခွာလိုက်ခါ ကုတင်ပေါ် တွင် လေးဘက်ကြီး ကုန်းခါ သံလုံး အလို းကို ခံမိနေပြန်လေသည်။ သံလုံးမှာ အနှစ်နှစ်အလလ တောင်းတခဲ့ရသော မိတင်အေး ဖင်သားတင်းတင်းကြီးကို နောက်ဖက်မှ ခွေးမကို ခွေးထီးတက်ခွသလို ခွတက်ကာ အားရပါးရဖိရင်း ကာမစည်းစိမ်ကို တင်းပြည့်ကြပ်ပြည့်ခံစားနေလေတော့သည်။

‘အား အစ်ကိုရယ်..ကောင်းလိုက်တာ..အား..နာနာဆောင့်..မညှာနဲ့..နာနာလိုု း..ဟင်း...အိုး..အိုးး...’

ညည်းသံလေးနှင့်အတူ ဖင်သားကြီးကို သံလုံးဆောင့်ချက်နှင့်အညီ နောက်ဖက်ကို ကော့ကော့ပေးနေသော မြွေပွေးမ၏ စောက် ပတ်နှင့်ဂွေးကို တဖြတ်ဖြတ်လာရိုက်နေသော ဖင်သားတစ်တစ်ကြီးတို့၏ အရသာကို အီစိမ့်အောင် ခံစားရင်း သံလုံးမထိန်းနိုင်တော့......မြွေပွေးမ ခါးလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲကိုင်ရင်း ဖင်းကားကားကြီးကြားမှ စောက် ပတ်မို့မို့လေးထဲသို့ သုတ်ရေဖြူဖြူ များကို ပန်းထုတ်ခါ မြွေပွေးမမှောက်ယက်ကျသွားသော ကိုယ်လုံးအိအိကြီးပေါ် သို့ ရှူးကနဲ စိုက်ကျကာ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့် အကြောဆွဲရင်း ငြိမ်ကျသွားလေတော့သည်။

ပထမ ပိုင်းပြီးပါပြီ